

Rechtbank Amsterdam
Sector bestuursrecht

Zaaknummer AMS 16/215 WABOA

GRONDEN VAN HET BEROEP

Amsterdam, 26 januari 2016

Geachte heer, mevrouw,

Op 8 januari 2016 heb ik namens F. van Sluijs te Amsterdam beroep ingesteld tegen het besluit van het algemeen bestuur van de bestuurscommissie stadsdeel Centrum Amsterdam van 3 december 2015, waarbij het bezwaar tegen de omgevingsvergunning voor het kappen van een iep aan de Wittenburgergracht t.h.v. nr. 167 ongegrond is verklaard en het bestreden besluit is gehandhaafd.

Hierbij doe ik u de gronden van het beroep toekomen.

1. Verweerder heeft in redelijkheid niet kunnen besluiten de omgevingsvergunning te handhaven

Verweerder heeft het bestreden besluit gehandhaafd met verwijzing naar beleid dat niet in overeenstemming is met algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten. In dit verband wordt gewezen op het volgende.

Uit § 5.2 van het geldende bomenbeleid van stadsdeel Centrum, vastgesteld door de stadsdeelraad op 21 februari 2012, met wijzigingen aangebracht op 16 augustus 2012, volgt dat de controle van risicobomen door een extern bureau "als VTA-controle" wordt uitgevoerd. Voorts is vermeld dat ook de meer specifieke inspecties, "nader onderzoek", door een extern bureau worden uitgevoerd.

De VTA-methode gaat ervan uit dat een boom een restwanddikte nodig heeft van minimaal 1/3 van de straal van de boom, onafhankelijk van de dikte van de boom. Tevens mag een opening in de stam niet meer dan 1/3 van de omtrek beslaan. Zie in dit verband het in bezwaar overgelegde rapport van de deskundige Van Amerongen van 26 september 2015.

Uit het hierbij overgelegde advies van de heer M.L. van der Spoel, teamleider afdeling onderzoek & advies van BSI Bomenservice, van 13 januari 2016 (**bijlage 1**) blijkt dat BSI Bomenservice bij boomveiligheidsonderzoek standaard de VTA-methode gebruikt en dat, wanneer die methode niet voldoet, of een dikkere boom niet door de VTA-keuring komt, aan de SIA-methode van Wessolly wordt getoetst. Andere deskundigen bevestigen dit. Onder andere ing. A.M. Mol van Terra Nostra, een gerenommeerd bureau dat regelmatig boomtechnisch onderzoek voor de gemeente Amsterdam verricht (zie bijvoorbeeld het rapport "Boomtechnisch onderzoek deelgebied Strawinsky-Atrium te Amsterdam" van 13 juni 2014). In het advies van de heer Mol van 13 januari 2016 (**bijlage 2**) staat dat de aangewezen methode voor het bepalen van de breuksterkte inderdaad de SIA-methode is, zoals door Groendirectie Holland, Veronica van Amerongen is voorgesteld. In deze methode zijn, aldus de heer Mol, meerdere veiligheidsmarges verwerkt. De SIA-methode is blijkens het advies bij Terra Nostra geïntegreerd in boomveiligheidsinspecties en boomtechnisch onderzoek.

Het bomenbeleid van stadsdeel Centrum sluit overigens niet uit dat de SIA-methode bij boomveiligheidsbeoordeling wordt ingezet. Er wordt immers niet alleen gesproken over controle als VTA-controle, maar ook over meer specifieke inspecties, "nader onderzoek". Verwacht mag worden dat verweerder deze specifieke inspecties laat uitvoeren volgens de heersende wetenschappelijke inzichten.

De SIA-methode is, zoals blijkt uit de bij deskundigen ingewonnen adviezen, algemeen aanvaard als de toe te passen methode voor het bepalen van de veilige restwanddikte. Verweerder heeft dan ook ten onrechte het advies van de bezwaarschriftencommissie overgenomen waarin wordt gesteld dat de SIA-methode “een andere methode is om bomen te keuren” en dat de VTA-methode in dit geval “conform beleid” is toegepast.

Verweerder heeft, kortom, miskend dat de breukvastheid conform de heersende wetenschappelijke inzichten volgens de SIA-methode moet worden beoordeeld en dat uit toepassing van deze methode volgt dat de boom voldoende veilig is, ook wanneer de zogenaamde SDC-norm wordt gehanteerd.

Gelet hierop heeft verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het noodzakelijk is de boom te vellen.

2. Verweerder heeft bij de voorbereiding van het besluit niet de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen vergaard

Uit het in de bezwaarprocedure in geding gebrachte advies van de deskundige Van Amerongen blijkt dat de boom voldoende veilig is en dat Bomenwacht Nederland ten onrechte voorbij is gegaan aan de algemeen aanvaarde trekproefmethode van Wessolly (op basis waarvan de SIA-norm tot stand is gekomen, toevoeging gemachtigde) en de diverse wetenschappelijke onderzoeken die de juistheid van deze methode onderbouwen.

Verweerder had aan dit advies niet voorbij mogen gaan en heeft onzorgvuldig gehandeld door de omgevingsvergunning in bezwaar te handhaven zonder nader onderzoek te verrichten. Hiermee heeft verweerder artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht geschonden, hetgeen grond is voor vernietiging van het besluit.

3. Verweerder heeft ten onrechte een beroep gedaan op het door hem gehanteerde beleid

Verweerder hanteert, zo blijkt uit het door hem overgenomen advies van de bezwaarschriftencommissie, de beleidsregel dat alleen de VTA-methode en niet de SIA-methode wordt toegepast om de boomveiligheid te bepalen. Deze beleidsregel leidt tot uitkomsten die voor omwonenden van de bomen en andere belanghebbenden onevenredig zijn in verhouding tot het met de beleidsregel te dienen doel. Voor bomen die volgens algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten veilig zijn en die vanwege hun ouderdom en verschijning waardevol zijn voor de omgeving, wordt met toepassing van deze beleidsregel immers onnodig een velvergunning verleend. Dit is in strijd met het doel van het bomenbeleid van verweerder, te weten dat bomen in het stadsdeel niet onnodig worden gekapt.

Ten onrechte heeft verweerder het bezwaar opgevat als een verzoek om van de beleidsregel af te wijken. Het bestuursorgaan dat een beleidsregel moet toepassen, kan niet, indien hij van mening is of behoort te zijn dat strikte toepassing van de beleidsregel voor een reeks van gevallen tot een resultaat leidt dat aan het doel van het beleid en de onderliggende regelgeving voorbij schiet, met een beroep op artikel 4:84 van de beleidsregel afwijken, maar hij zal de beleidsregel zelf moeten wijzigen (ABRvS 10 juli 2002, nr. 200102673/1, JB 2002/245 m.nt. M.A. Heldeweg).

Conclusie

Tot gegrondverklaring van het beroep met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Gemachtigde